

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

THE RELATIONSHIP BETWEEN DIGITAL LEADERSHIP WITH TEAMWORK OF
THE STUDENT LEADER OF BURIRAM RAJABHAT UNIVERSITY

ปิยะพัชร คล้าจิ้น¹ ศิราณี จุโทปะมา² และพิทยา พันระไชย³
Piyapat Klumgen¹, Siranee Chutopama² and Pittaya Pantachai³

^{1,2,3} กลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
^{1,2,3} Faculty of Education, Buriram Rajabhat University
E-mail: siranee.ch@bru.ac.th

Received:	February 16, 2025
Revised:	April 6, 2025
Accepted:	May 1, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 2) ศึกษาระดับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา 3) เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษา จำแนกตามคณะ และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นสภานักศึกษา นักศึกษาองค์การนักศึกษา และนักศึกษาสโมสรนักศึกษาทั้ง 7 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะพยาบาลศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 205 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.984 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 3) เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามคณะ และ 4) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ

ภาวะผู้นำดิจิทัล การทำงานเป็นทีม ผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the level of digital leadership of student leaders at Buriram Rajabhat University, 2) to study the level of teamwork of student leaders, 3) to compare digital leadership levels based on faculty, and 4) to analyze the relationship between digital leadership and teamwork of student leaders. The samples comprised 205 student leaders from seven faculties: the Faculty of Education, Faculty of Humanities and Social Sciences, Faculty of Management Sciences, Faculty of Science, Faculty of Industrial Technology, Faculty of Agricultural Technology, and Faculty of Nursing Sciences, including members of the student council, student organizations, and student clubs in the academic year 2024. A questionnaire was used as the research instrument with a reliability coefficient of 0.984. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA, and Pearson's correlation analysis.

The results revealed that 1) the overall level of digital leadership of student leaders was at a high level, across all dimensions, 2) the overall level of teamwork of student leaders was also at a high level across all dimensions, 3) the comparative analysis of digital leadership levels indicated statistically significant differences at the .05 level based on faculty, and 4) there was a statistically significant positive correlation between digital leadership and teamwork at the .01 level.

Keywords

Digital Leadership, Teamwork, Student Leader, Buriram Rajabhat University

ความสำคัญของปัญหา

ในยุคศตวรรษที่ 21 เทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกมิติของชีวิต ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และการบริหารจัดการองค์กร (Sheninger, 2014) การเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่งผลให้การองค์กรต่าง ๆ ต้องมีการปรับตัวทั้ง โครงสร้าง กระบวนการดำเนินงาน เทคโนโลยีและบุคลากร จึงเป็นเรื่องท้าทายอย่างยิ่งของผู้ที่เป็น ผู้นำองค์กรในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้น ซึ่งเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับ ชีวิตประจำวันมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง การสื่อสาร การศึกษา รวมถึงการบริหาร จัดการ (Pakotung, 2018) ผู้นำในปัจจุบันจึงต้องก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เนื่องจาก ผู้นำเป็นกุญแจสำคัญในการในการบริหารองค์กรให้ประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น ผู้นำจึงต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัล (Sheninger, 2014)

ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นความสามารถของผู้นำในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาระบบ การบริหาร ระบบการจัดการเรียนรู้ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานเป็นทีม (Thawilkarn, 2021) ภาวะผู้นำดิจิทัลจึงถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลว

ขององค์กร เนื่องจากผู้นำที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลจะเป็นผู้ที่ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน สามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมได้อย่างหลากหลายสอดคล้องกับเป้าหมายและทิศทางการเปลี่ยนแปลง (Sheninger, 2014) ซึ่งผู้นำในยุคใหม่จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารองค์การ มีวิสัยทัศน์และเป็นผู้ดำเนินการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปสู่การบริหารงานในองค์กรได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคลากรในองค์กรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Saensuk, 2016)

การบริหารจัดการองค์การทางการศึกษา จะประสบความสำเร็จได้ต้องยึดหลักการทำงานเป็นทีม เนื่องจากการทำงานเป็นทีมมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้องค์กรเกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ (Hammar, 2014) เนื่องจากการที่บุคลากรร่วมมือร่วมใจกัน ส่งผลให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำกิจกรรมของกลุ่มหรือทีมงาน มีการติดต่อสื่อสาร และประสานความร่วมมือในการทำงาน มีความสามัคคีและให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทำให้องค์กรสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Balan, 2008)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลและการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา โดยสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมให้บัณฑิตสามารถทำงานในสังคมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Buriram Rajabhat University, 2022) รวมถึงส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างคณะต่าง ๆ ซึ่งผู้นำนักศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมและสร้างความร่วมมือระหว่างนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ผู้นำที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลที่ดีจะประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามยังมีข้อจำกัดในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงาน เช่น ความแตกต่างทางด้านทักษะดิจิทัลของผู้นำนักศึกษาแต่ละคณะ และปัญหาในการทำงานเป็นทีมที่ยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพในการทำงาน มีคนทำงานจริง ๆ ในแต่ละฝ่ายเพียงไม่กี่คนหรือบางส่วนเท่านั้น ส่งผลให้การติดต่อประสานงานและการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ยังไม่ค่อยประสบความสำเร็จ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อใช้ให้เข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการบริหารทีมของผู้นำนักศึกษา รวมถึงสามารถใช้ในการพัฒนากลยุทธ์และแนวทางในการเสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลและการทำงานเป็นทีมให้กับนักศึกษาในอนาคต

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

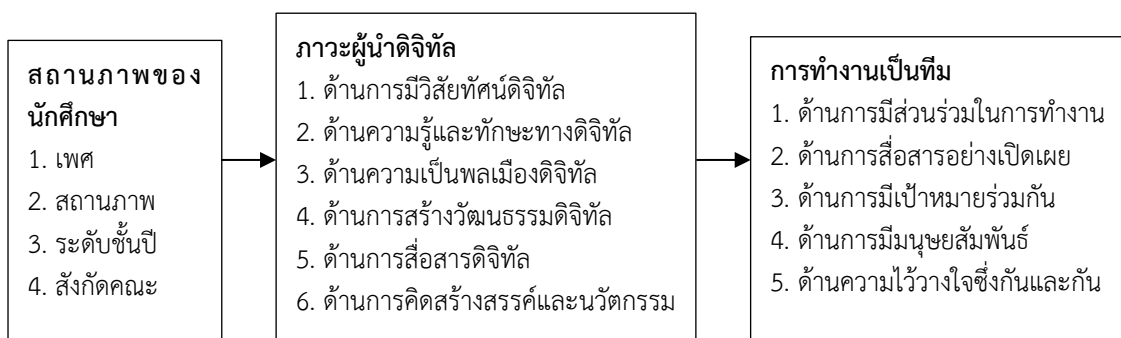
1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อยู่ในระดับใด
2. ระดับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อยู่ในระดับใด
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามคณะที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ภาวะผู้นำดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้หน้านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาระดับการทำงานเป็นทีมของผู้หน้านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้หน้านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามคณะ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมของผู้หน้านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล และองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ สถานักศึกษา นักศึกษาองค์การนักศึกษา และนักศึกษาสโมสรนักศึกษา ทั้ง 7 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะพยาบาลศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 426 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานักศึกษา นักศึกษาองค์การนักศึกษา และนักศึกษาสโมสรนักศึกษาทั้ง 7 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะพยาบาลศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซ์และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 205 คน และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยเทียบสัดส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลและการทำงานเป็นทีมของผู้หน้านักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พร้อมทั้งตรวจสอบให้สอดคล้องกับค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ 0.60-1.00 และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาสโมสรนักศึกษาคณะครุศาสตร์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.984 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้หน้านักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.977 และตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมของผู้หน้านักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.976 และได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เอกสารยืนยันการยกเว้น การรับรอง เลขที่ 001/2568 รหัสโครงการ BRU006/2568

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 โดยดำเนินการขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย และผู้วิจัยส่งหนังสือไปยังคณะต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างสังกัดอยู่เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามถึงกลุ่มตัวอย่างทาง Google Form ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 205 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้อง เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยหาความถี่ และร้อยละ วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้หน้านักศึกษา และระดับการทำงานเป็นทีมของผู้หน้านักศึกษา วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้หน้านักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ตามคณะ โดยหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมของผู้หน้านักศึกษา โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้หน้านักศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษา
โดยภาพรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับปฏิบัติ
ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.25	0.59	มาก
ด้านความรู้และทักษะดิจิทัล	4.15	0.61	มาก
ด้านความเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	4.29	0.56	มาก
ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.21	0.61	มาก
ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.22	0.62	มาก
ด้านการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม	4.19	0.64	มาก
รวม	4.22	0.54	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความรู้และทักษะดิจิทัล

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน มีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา
โดยภาพรวมและรายด้าน

การทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับปฏิบัติ
ด้านการมีส่วนร่วมในการทำงาน	4.28	0.62	มาก
ด้านการสื่อสารอย่างเปิดเผย	4.29	0.64	มาก
ด้านการมีเป้าหมายร่วมกัน	4.31	0.63	มาก
ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์	4.37	0.62	มาก
ด้านความไว้วางใจซึ่งกันและกัน	4.40	0.66	มาก
รวม	4.32	0.59	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า การทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความไว้วางใจซึ่งกันและกัน รองลงมาคือ ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการทำงาน

3. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษาจำแนกตามคณะ มีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้หน้านักศึกษาจำแนกตามคณะ

ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้หน้านักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง (SS)	องศาอิสระ (df)	ค่าประมาณของ ความแปรปรวน (MS)	F
การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	5.78	6	0.96	2.84*
	ภายในกลุ่ม	67.06	198	0.34	
	ทั้งหมด	72.84	204		
ความรู้และ ทักษะดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3.46	6	0.58	1.58
	ภายในกลุ่ม	72.54	198	0.37	
	ทั้งหมด	76.00	204		
ความเป็นพลเมืองใน ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	6.02	6	1.00	3.33*
	ภายในกลุ่ม	59.73	198	0.30	
	ทั้งหมด	65.75	204		
การสร้างวัฒนธรรม ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	4.83	6	0.81	2.23*
	ภายในกลุ่ม	71.60	198	0.36	
	ทั้งหมด	76.43	204		
การสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	7.59	6	1.27	3.44*
	ภายในกลุ่ม	72.84	198	0.37	
	ทั้งหมด	90.43	204		
การคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม	ระหว่างกลุ่ม	8.18	6	1.36	3.50*
	ภายในกลุ่ม	77.18	198	0.39	
	ทั้งหมด	85.36	204		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5.57	6	0.93	3.27*
	ภายในกลุ่ม	56.10	198	0.28	
	ทั้งหมด	61.67	204		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้หน้านักศึกษาจำแนกตามคณะโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษาเป็นรายคู่ตามคณะ

ตัวแปร	คณะ	$\bar{X}$	คณะ						
			ครุศาสตร์	มนุษยฯ	วิทยาศาสตร์	วิทยาการ จัดการ	พยาบาล	เทคโนโลยี การเกษตร	เทคโนโลยี อุตสาหกรรม
			4.33	4.21	4.05	4.49	4.03	4.05	3.96
ภาวะผู้นำดิจิทัล	ครุศาสตร์	4.33	-	0.12	0.28*	-0.16	0.30*	0.28	0.37*
	มนุษยฯ	4.21	-	-	0.16	-0.28*	0.18	0.16	0.25
	วิทยาศาสตร์	4.05	-	-	-	-0.44*	0.02	0.00	0.09
	วิทยาการ จัดการ	4.49	-	-	-	-	0.46*	0.44*	0.53*
	พยาบาล	4.03	-	-	-	-	-	-0.02	0.07
ภาวะผู้นำดิจิทัล	เทคโนโลยีการเกษตร	4.05	-	-	-	-	-	-	0.09
	เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.96	-	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้นำนักศึกษาคณะต่างกันมีภาวะผู้นำดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 คู่ ได้แก่ ผู้นำนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการมีภาวะผู้นำดิจิทัลสูงกว่าผู้นำนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และผู้นำนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมีภาวะผู้นำดิจิทัลสูงกว่าผู้นำนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ส่วนรายคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา

ตัวแปร	การมี วิสัยทัศน์ ดิจิทัล	ความรู้ และ ทักษะ ดิจิทัล	ความเป็น พลเมือง ในยุค ดิจิทัล	การสร้าง วัฒนธรรม ดิจิทัล	การ สื่อสาร ดิจิทัล	การคิด สร้างสรรค์ และ นวัตกรรม	ภาวะ ผู้นำ ดิจิทัล
ด้านการมีส่วนร่วมใน การทำงาน	.689**	.675**	.735**	.730**	.755**	.700**	.792**
ด้านการ สื่อสารอย่าง เปิดเผย	.723**	.727**	.762**	.773**	.822**	.753**	.843**
ด้านการมี เป้าหมาย ร่วมกัน	.710**	.696**	.739**	.770**	.762**	.685**	.806**
ด้านการมี มนุษย สัมพันธ์	.679**	.644**	.709**	.654**	.682**	.620**	.736**
ด้านความ ไว้วางใจซึ่ง กันและกัน	.681**	.651**	.681**	.695**	.718**	.620**	.747**
การทำงาน เป็นทีม	.753**	.736**	.785**	.787**	.813**	.735**	.852**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการทำงานเป็นทีม ($r = .852$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Poomipratate & Sukkasem (2019) ที่พบว่า ภาวะผู้นำของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ เสียสละ อุทิศตน มีวิสัยทัศน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการและพัฒนางานกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดรับกับทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนควรมี คือ ทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม ภาวะความเป็นผู้นำ การใช้คอมพิวเตอร์และรู้เท่าทันเทคโนโลยี (Khon Kaen Secondary Educational Service Area Office, 2024) สอดคล้องกับ Sheninger (2014) ที่กล่าวว่า ผู้นำดิจิทัลต้องมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี มีความสามารถในการบูรณา

การเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงาน และต้องสามารถส่งเสริมให้ทีมงานสามารถปรับตัวและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Srichan, Sathirakul Tachaphahapong, & Methakunavudhi (2016) ที่พบว่า ผู้นำในศตวรรษที่ 21 จะต้องเป็นผู้ที่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นผู้ที่มีความสามารถและรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัล

2. ผลการศึกษาระดับการทำงานเป็นทีมของผู้นำนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Koroy (2007) ที่พบว่า นิสิตปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีพฤติกรรมการทำงาน เป็นทีมโดยรวมและ เป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้นำนักศึกษาได้ให้ความสำคัญต่อการทำงานเป็นทีมอย่างมาก โดยการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะหรือของมหาวิทยาลัยได้มีการปฏิบัติในลักษณะของ การทำงานเป็นทีมอยู่แล้ว จึงทำให้ผู้นำนักศึกษาได้ร่วมกันคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังมีการรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานด้วยความเต็มใจจึงทำให้งานประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับ Hammar (2014) ที่พบว่า การทำงานเป็นทีมส่งผลให้นักศึกษาเกิดทัศนคติเชิงบวก ในการแบ่งปันแนวคิด วิธีการแก้ปัญหา สร้างความเข้าใจใหม่ และเกิดแรงจูงใจใน การทำงานมากกว่า การทำงานเพียงลำพัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tantrajin & Chantuk (2016) ที่พบว่า ผู้นำในยุคดิจิทัลต้องมีความยืดหยุ่นในการทำงาน สามารถเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานเป็นทีม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Malawai, Choochom, & Peungposop (2021) ที่พบว่า พฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียน มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนได้มีทักษะในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และเติบโตเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม

3. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาตามคณะ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ได้กำหนดเอกลักษณ์ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละคณะ และได้จัดการเรียนการสอนและ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อหล่อหลอมนักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามเอกลักษณ์ของแต่ละคณะ จึงทำให้ผู้นำนักศึกษาของแต่ละคณะมีภาวะผู้นำดิจิทัลที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Poomipratate & Sukkasem (2019) ที่พบว่า นักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกในระดับสูงกับการทำงานเป็นทีมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะผู้นำนักศึกษาตระหนักว่าภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของสมาชิกในองค์กร การดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จต้องอาศัยภาวะผู้นำ และหากต้องการให้งานต่าง ๆ มีคุณภาพต้องได้รับความร่วมมือจากทุกคน สอดคล้องกับ Kloychanphong (2025) ที่กล่าวว่า ความสำเร็จของการทำงาน ต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีปัจจัยที่สำคัญอีกหลายประการ หนึ่งในปัจจัยที่สำคัญ คือ การมีทีมงานที่ดี มีผู้นำที่มีภาวะผู้นำและเป็นคนเก่ง ซึ่งผู้นำที่ดีและเก่งจะใช้ความสามารถของตนเองในการนำทีมไปสู่เป้าหมายร่วมกันกับสมาชิกในทีม ผู้นำที่เก่งสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ แนวทางหรือแผนงานในการปฏิบัติ รวมถึงสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จึงได้สนับสนุนให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงการมีภาวะความเป็นผู้นำทั้งด้านความรู้และความสามารถ

ในการทำงานร่วมกันขององค์กรต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย สอดคล้องงานวิจัยของ Athittang & Srisombat (2016) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงกับการทำงานเป็นทีมของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Patatayang, Thodsata, & Wongwatkasem (2023) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ควรจัดอบรมและพัฒนาทักษะภาวะผู้นำดิจิทัลให้กับผู้นำนักศึกษา โดยเน้นด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัล วิสัยทัศน์ดิจิทัล และการสื่อสารดิจิทัล เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานและพัฒนางานกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ควรบูรณาการกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมในการพัฒนาผู้นำนักศึกษา เช่น โครงการพัฒนาผู้นำ การอบรมภาวะผู้นำ และกิจกรรมที่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างคณะ เพื่อสร้างความสามัคคีและทักษะการทำงานร่วมกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางในการส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
3. ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้นำนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบและเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลในบริบทที่แตกต่างกัน

References

- Athittang, Y. & Srisombat, K. (2016). khwāmsamphan rawāng phāwa phu nam kān plianplāng kap kānthamngān pen thīm khōng khru sangkat samnakngān khēt phunthī kānsuksā matthayommasuksā khēt yisipchet [The relationship between transformational leadership and teamwork of teachers under the office of secondary education service area, zone 27]. **Graduate Studies Journal**. 13(60), 167-178.
- Balan, P. (2008). **thaksa kānbōrihān thīm** [Team management skills]. Bangkok: Active Print.

- Buriram Rajabhat University. (2022). **phān yutthasāt mahāwitthayalai rāchaphat Burī Ram raya hā pī Phō.Sō, sōngphanhārōjhoksiphok - sōngphanhārōjchetsip** [Strategic Plan of Buriram Rajabhat University, 5-year period 2023-2027]. Buriram: Buriram Rajabhat University.
- Hammer, C. E. (2014). Group Work as an Incentive for Learning-student' Experiences of Group Work. **Frontiers in Psychology**. 558(5), 1-10.
- Khon Kaen Secondary Educational Service Area Office. (2024). **khūmū nāēothāng kāndamnoēn ngān khapkhūan " 'āchiwa nawat withī sū kānrīanru"** [Guidelines for operations to drive "occupational innovation to learning"]. Khon Kaen: Khon Kaen Secondary Educational Service Area Office.
- Kloychanphong, H. (2025). **phāwa phū nam kap kānbōrīhān thīm ngān** [Leadership and team management]. Retrieved from http://courseware.npru.ac.th/admin/files/20230725085017_0bdb11df52b00eb8cc0fed9dff8439c2.pdf
- Koroy, K. (2007). **phruttikam kānthamngān pen thīm khōng nisit parinya trī phāk pakati Mahāwitthayalai Sīnakharinwiroṭ** [Teamwork behavior of Srinakharinwirot University students]. Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. **Educational and Psychological Measurement**. 30, 607-610.
- Malawai, N., Choochom, O. & Peungposop, N. (2021). kānthamngān pen thīm khōng nakrīan : patchai choēng sāhēt khōsānoēnāē nai kānwīchai [Student teamwork: causal factors, suggestions for research]. **Journal of Roi Kaensarn Academi**. 7(3), 425-438.
- Pakotung, J. (2018). **phāwa phū nam di cchi than samrap phūbōrīhān sathan suksā mū'āchīp** [Digital Leadership for Professional School Administrators]. Ubon Ratchathani: Sritham Offset.
- Patatayang, S., Thodsata, O. & Wongwatkasem, W. (2023). khwāmsamphan rawāng phāwa phū nam thāng wichākān khōng phūbōrīhān sathan suksā kap prasitthiphāp kānthamngān pen thīm khōng khru nai rōngriān sangkat samnakngān khēt phūnthī kānsuksā prathom suksā Nakhōn Rāchāsīmā khēt sām [Relationship between academic leadership of school administrators and teamwork performance of teachers in schools under Nakhon Rachasima primary educational service area Office 3]. **Journal of Nakhinrachasima College (Humanities and Social Sciences)**. 17(2), 436-451.

- Poomipratate, P. & Sukkasem, T. (2019). phāwa phū nam khōng phū nam naksuksā mahāwitthayalai rāchaphat Surin [Leadership of the student leader of Surindra Rajabhat University]. **Journal of Humanities & Social Sciences (JHUSOC)**. 17(2), 121-139.
- Saensuk, C. (2016). **phāwa phū nam** [Leadership]. 3rd ed. Bangkok: Triple Education.
- Sheninger, E. H. (2014). **Digital leardership: paradigms for shanging times**. Thousand Oaks, CA: Corwin.
- Srichan, T., Sathirakul Tachaphahapong, S, & Methakunavudhi, P. (2016). kān wikhrō ‘ongprakōp khunnalaksana phāwa phū nam nai satawat thī yīsip ‘et khōng kammakān ‘ongkōn nisit naksuksā [Analysis of the components of leadership characteristics in the 21st century of student organization directors]. **Journal of Research Methodology**. 29(2), 139-156.
- Tantrajin, P. & Chantuk, T. (2016). kānphatthana phāwa phū nam khōng bukkhalākōn run mai phūa mung sū ‘ongkān hāng kānrīanrū [The young generation leadership development to learning organization]. **Veridian E-Journal, Sipakorn University**. 9(1), 932-948.
- Thawilkarn, D. (2021). **phāwa phū nam di cchi than** [Digital leadership]. 2nd ed. Khon Kaen: Teaching Innovation Center, Khon Kaen University.